

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/70/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120429812
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6120429812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, Karadžičova 17, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, Štefánikova 8, Bratislava, proti žalovanému: Z. G., nar. XX.X.XXXX, S. XX, G., zastúpeného V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. - E. XXXX, o zaplatenie 1 116,66 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25. októbra 2021 č.k. 10C 15/2021-110 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti trov konania potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 344,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 344,54 Eur od 19.3.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici v upomínacom konaní dňa 19.11.2020 a Okresnému súdu Bratislava V dňa 22.3.2021 sa žalobca domáhal uloženia žalovanému povinnosti zaplatiť mu istinu vo výške 1 116,66 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo žalovanej pohľadávky od 19.3.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania, titulom regresnej náhrady škody. Predmetná suma predstavuje časť zo sumy 1 250,70 Eur vyplatenej spoločnosti LIV GEOSERVIS, s.r.o. vo výške 772,12 Eur a zo sumy vyplatenej X. K. vo výške 344,54 Eur. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný a žalobca uzatvorili dňa 22.6.2015 Poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie sa týkalo motorového vozidla zn. K. XXX, EČV: G. XXX Z. so začiatkom poistenia dňa 22.6.2015 od 00:00 hod, na dobu neurčitú so štvrtročným platením poistného v sume 28,26 Eur. Dňa 31.3.2016 bola poisteným motorovým vozidlom spôsobená škodová udalosť tak, že vodič jazdiaci na motorovom vozidle K. XXX, EČV: G. XXX Z. narazil do motorového vozidla E. U. N., vlastníka spoločnosti LIV GEOSERVIS, s.r.o., ktoré stálo na križovatke, keď svietila na semafore červená. Následne toto vozidlo narazilo do pred ním stojaceho vozidla zn. Y. C. vlastníka X. K.. V dôsledku tejto dopravnej nehody bola spôsobená na oboch vozidlách materiálna škoda. Na poškodenom vozidle E. U. N. bola spôsobená škoda vyčíslená vo výške 1 250,70 Eur, ktorá bola z poistenia zodpovednosti vyplatená poškodenému dňa 19.5.2016 a na poškodenom vozidle Y. C. bola spôsobená škoda vyčíslená vo výške 344,54 Eur, vyplatená z poistenia zodpovednosti poškodenému

dňa 15.1.2018. Podľa žalobcu štvrťročná splátka poistného za obdobie od 22.3.2016, splatná dňa 22.3.2016, v lehote splatnosti uhradená nebola, pričom k škodovej udalosti došlo dňa 31.3.2016. Žalobca svoje skutkové tvrdenia preukazoval pripojenými listinnými, a to návrhom poistnej zmluvy pre povinné zmluvné poistenie motorových vozidiel, výpisom z účtu žalobcu zo dňa 15.1.2018 a 19.5.2016, oznámeniami o poistnej udalosti, kópiou technického preukazu dotknutých vozidiel zn. K. XXX, E. U. N., Y. C., oznámeniami poškodeným o poistnom plnení zo dňa 20.5.2016 a 15.1.2018, oznámeniami poškodených o poistnej udalosti, listom o uplatnení postihu zo dňa 16.1.2018, urgenciami na zaplatenie postihu zo dňa 20.2.2018 a 19.3.2018.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal premlčanie žalovaného nároku, nakoľko žalobca prvému poškodenému spoločnosti LIV GEOSERVIS, s.r.o. vyplatil sumu 1 250,77 Eur dňa 19.5.2016 a druhému poškodenému sumu 344,54 Eur dňa 15.1.2018, pričom žaloba bola podaná dňa 19.11.2020. Ako prostriedok procesnej obrany v konaní predložil výpis z účtu V. H. zo dňa 1.4.2016 o úhrade omeškanej splátky poistného. Uviedol, že splátky poistného platí V. H., invalidný dôchodca, ktorému robí pre jeho imobilnosť osobného asistenta. Rovnako nebol ochotný platiť súdne trovy, nakoľko v júni 2020 navštívil pobočku poisťovne žalobcu v inej poistnej veci, kedy sa jej spýtal, či má voči poisťovni nejaké nesplatené záväzky a dostal zamietavú odpoveď. Namietal i povinnosť platiť úroky z omeškania, nakoľko písomnosti od žalobcu mu v tejto veci doručené neboli.

4. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 31.3.2016 bola poisteným motorovým vozidlom žalovaného spôsobená škodová udalosť tak, že vodič jazdiaci na motorovom vozidle K. XXX, EČV: G. XXX Z. narazil do motorového vozidla E. U. N., vlastníka spoločnosti LIV GEOSERVIS, s.r.o., ktoré stálo na križovatke, keď svietila na semafore červená. Následne toto vozidlo narazilo do pred ním stojaceho vozidla zn. Y. C. vlastníka X. K.. V dôsledku tejto dopravnej nehody bola spôsobená na oboch vozidlách materiálna škoda. Na poškodenom vozidle E. U. N. bola spôsobená škoda vyčíslená vo výške 1 250,70 Eur a na vozidle Y. C. bola spôsobená škoda vyčíslená vo výške 344,54 Eur. Žalobca z poistenia zodpovednosti vyplatil poškodenému LIV GEOSERVIS, s.r.o. dňa 19.5.2016 sumu 1 250,70 Eur a poškodenému X. K. dňa 15.1.2018 sumu 344,54 Eur. Mal preukázané, že žalovaný a žalobca uzatvorili dňa 22.6.2015 Poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie sa týkalo motorového vozidla zn. K. XXX, EČV: G. XXX Z. so začiatkom poistenia dňa 22.6.2015 od 00:00 hod, na dobu neurčitú na dobu neurčitú so štvrťročným platením poistného v sume 28,26 Eur. Štvrťročná splátka poistného za obdobie od 22.3.2016, splatná dňa 22.3.2016 v lehote splatnosti uhradená nebola, pričom ku škodovej udalosti došlo dňa 31.3.2016. Túto omeškanú splátku zaplatil za žalovaného V. H. dňa 1.4.2016. Listom o uplatnení postihu zo dňa 16.1.2018 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 1 595,24 Eur (1 250,70 Eur + 344,54 Eur), pričom uvedenú zásielku si žalovaný v mieste evidovaného trvalého pobytu G., S. XX v odbernej lehote nevyzdvihol. Žalovaný nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky, povinnosť zaplatiť pohľadávku mal v lehote 15 dní odo dňa prevzatia výzvy.

5. Po právnej stránke súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 100, § 101, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a posudzoval v prvom rade dôvodnosť vznesenej námietky premlčania žalovaným a dospel k záveru, že voči uplatňovanej sume 772,12 Eur je táto námietka dôvodná. Uviedol, že žalobca vyplatil poistné plnenie poškodenému spoločnosti LIV GEOSERVIS, s.r.o., dňa 19.5.2016 a žalobu podal na súd dňa 19.11.2020, čo je po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť od nasledujúceho dňa, kedy bola vyplatená, teda od 20.5.2016, a nie ako tvrdí žalobca od skončenia šetrenia poistnej udalosti dňa 15.1.2018. Mal za to, že keby nebola poistná udalosť voči tomuto poškodenému ukončená, určite by mu poistné plnenie predčasne nevyplatil. Žalobcom uplatňovaný nárok v sume 772,12 Eur zamietol preto ako premlčaný tak čo do istiny i uplatňovaného úroku z omeškania z tejto sumy, s poukazom na akcesorickú povahu úrokov z omeškania vo vzťahu k istine, pretože žaloba bola podaná na súd dňa 19.11.2020, teda po uplynutí zákonnej 3 ročnej premlčacej lehoty za použitia ust. § 101 OZ. Vo zvyšnej časti uplatňovaného nároku v sume 344,54 Eur vyplatenej žalobcom poškodenej X. K. dňa 15.1.2018, námietku premlčania mal za nedôvodnú, nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 19.11.2020 a poistné plnenie bolo vyplatené dňa 15.1.2018, teda 3 ročná premlčacia lehota za použitia ust. § 101 OZ neuplynula.

6. Po právnej stránke vec samú posúdil podľa ustanovení § 420 ods. 1, § 427 ods. 2, § 813 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 12 ods. 1

písm. f), § 12 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v platnom znení.

7. Konštatoval, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v danom prípade sa poistenie vzťahuje na žalovaného ako držiteľa a vlastníka motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Žalobcovi vznikla povinnosť na základe zmluvného vzťahu uzavretého medzi žalobcom a poškodenou, nahradiť škodu poškodenému X. K. titulom uzavretého povinného zmluvného poistenia na motorové vozidlo, prevádzkou ktorého k predmetnej škode došlo. A žalovaný ako držiteľ vozidla, v čase vzniku poistnej udalosti nemal zaplatené poistné na obdobie, v rámci ktorého k poistnej udalosti došlo. Uvedená skutočnosť oprávňuje žalobcu požadovať od žalovaného zaplatenie poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z., poskytnutého poškodenému subjektu, a preto nárok žalobcu v časti nepremiľčanej sumy 344,54 Eur považoval v plnom rozsahu za dôvodný a žalovaného k jeho zaplateniu zaviazal. Mal tiež za nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku, preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania a priznal žalobcovi podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. od 19.3.2018, ako žiadal žalobca. Žalovaný sa podľa súdu prvej inštancie so zaplatením dlhu dostal do omeškania už od uplynutia 15 dní v zmysle výzvy žalobcu zo dňa 16.1.2018, s tým, že deň doručenia výzvy je 14.2.2018. Nakoľko žalobca žiadal priznať úrok z omeškania neskôr, vyhovel mu a žalovaného k zaplateniu úroku z omeškania zaviazal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 251 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s odôvodnením, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 116,66 Eur, priznal mu sumu 344,44 Eur, teda žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 30,85%, žalovaný mal úspech v rozsahu 69,15 %, avšak jeho čistý úspech v konaní bol 38,80 (69,15-30,85= 38,30)%. Hoci žalovaný bol v konaní úspešný vo vyššej miere ako žalobca, nepriznal mu náhradu trov konania, nakoľko mu trovy konania nevznikli a ani žiadne priznať nežiadal.

9. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca a žiadal ho v tejto napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania zmeniť a jeho žalobe aj vo zvyšku vyhovieť a priznať mu proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP] a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP]. Uviedol, že voči žalovanému si v konaní uplatňuje postihové právo poistiteľa (nárok na náhradu poistného plnenia) podľa § 12 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“). Ide o nárok, ktorý žalobcovi vyplýva priamo zo zákona (§ 12 zákona o PZP) a nemá povahu nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. To, že nejde o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy akceptoval aj Okresný súd Banská Bystrica, ktorý v upomínacom konaní pôvodne vydal platobný rozkaz zo dňa 14.12.2020 sp.zn. 31Up/2033/2020, hoci žalobca osobitne v posledných 3 mesiacoch nevyžýval žalovaného na úhradu omeškaného záväzku. Z uvedeného vyplýva, že v konaní nejde o spor s ochranou slabšej strany. Konštatoval, že dňa 31.3.2016 došlo k dopravnej nehode poisteného motorového vozidla, ktorej vinníkom bol žalovaný. Pri poistnej udalosti bolo poškodené motorové vozidlo obchodnej spoločnosti LIV-GEOSERVIS, s.r.o. a motorové vozidlo X. K.. Žalobca na základe uzatvorenej poistnej zmluvy uhradil poškodeným škodu, spôsobenú identifikovanou dopravnou nehodou, a to dňa 19.5.2016 obchodnej spoločnosti LIV-GEOSERVIS, s.r.o. skutočnú škodu vo výške 1 250,70 Eur a dňa 15.1.2018 X. K. skutočnú škodu vo výške 344,54 Eur. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k zisteniu, že nárok na náhradu poskytnutého poistného plnenia je v časti 772,12 Eur premlčaný v súlade s § 101 OZ. V odôvodnení konštatoval, že došlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby, keďže žalobca podal žalobu až po uplynutí trojročnej lehoty stanovenej zákonom.

Žalobca poukázal na ust. § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ale aj na ust. § 12 ods. 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len „PZP“), podľa ktorého sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Konštatoval, že účelom právnej úpravy inštitútu premlčania je, aby oprávnený subjekt (žalobca) pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej lehote a zároveň má prispieť k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Nemožnosť priznať oprávnenému

subjektu premlčané právo nastane až vtedy, ak márne uplynie premlčacia lehota stanovená zákonom v spojení s nevykonávaním subjektívneho práva žalobcu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2009 sp.zn. 1MCdo 8/2008; mutatis mutandis rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2008 sp.zn. 4Cdo 146/2008). Uviedol, že v poisťovacej praxi je skôr pravidlom, ako výnimkou, že poisťovňa pri likvidácii poisťnej udalosti vypláca viacerým poškodeným subjektom poistné plnenie postupne, v určitom časovom rozmedzí. V danom prípade došlo najskôr k vyplateniu poistného plnenia poškodenej obchodnej spoločnosti LIV-GEOSERVIS, s.r.o., a to dňa 19.5.2016 a ďalšia časť poistného plnenia bola vyplatená dňa 15.1.2018 p. K.. Podľa vyššie citovaného ustanovenia sa právo na náhradu poistného plnenia premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia. Predmetné ustanovenie však jednoznačne nestanovuje, že pre premlčanie je rozhodný práve ten deň, kedy došlo k výplате prvého poistného plnenia. O výplate poistného plnenia z poisťnej udalosti možno hovoriť až v momente, keď sú uhradené všetky nároky, ktoré poškodeným vznikli v dôsledku vzniku poisťnej udalosti. Až uhradením posledného nároku možno podľa žalobcu považovať poistné plnenie za vyplatené a šetrenie a likvidáciu poisťnej udalosti za definitívne ukončené. Mal za to, že premlčanie v danom prípade treba posudzovať odo dňa vyplatenia posledného poistného plnenia vykonaného v rámci likvidácie predmetnej poisťnej udalosti. Žalobca bol toho názoru, že vzhľadom na prezentované skutočnosti premlčania doba v zmysle § 12 ods. 4 zákona o PZP začala plynúť až vyplatením posledného poistného plnenia dňa 15.1.2018. K premlčaniu práva by preto došlo najskôr dňa 15.1.2021, a keďže žaloba bola na Okresný súd Banská Bystrica odoslaná dňa 19.11.2020, k uplatneniu práva preto došlo včas, t.j. v zákonnej trojročnej premlčacej dobe.

S poukazom na ust. § 220 ods. 2 CSP žalobca tiež namietal, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku dostatočným spôsobom nevysporiadal s jeho vyjadrením k námietke premlčania, neaplikoval na posúdenie premlčania § 12 ods. 4 zákona o PZP, pričom tento postup bližšie neodôvodnil. Svoje odôvodnenie obmedzil iba na jeden odsek, pričom takto radikálne zjednodušené odôvodnenie nemôže spĺňať elementárne zákonné požiadavky na riadne odôvodnené rozhodnutie. Účelom odôvodnenia rozsudku je umožniť stranám sporu vyabstrahovať myšlienkový postup súdu pri jeho rozhodovaní. Pokiaľ súd žalobu zamietne, musí žalobcovi presvedčivým a najmä preskúmateľným spôsobom uviesť dôvody takéhoto procesného postupu. Inak dochádza k odmietnutiu spravodlivosti (*denegatio iustitiae*). Naznačeným spôsobom však súd prvej inštancie podľa žalobcu nepostupoval, čím znemožnil jeho vecnú reakciu na správnosť jeho rozhodnutia, ktoré pochybenia súdu vedú k nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Prvoinštančný súd sa podľa žalobcu v napadnutom rozsudku dostatočným spôsobom nevysporiadal s jeho vyjadrením k námietke premlčania, neaplikoval na posúdenie premlčania § 12 ods. 4 zákona o PZP, pričom tento postup bližšie neodôvodnil. Svoje odôvodnenie obmedzil iba na jeden odsek, pričom takto radikálne zjednodušené odôvodnenie nemôže spĺňať elementárne zákonné požiadavky na riadne odôvodnené rozhodnutie. K významnosti zákonnej požiadavky riadneho odôvodnenia súdnych rozhodnutí poukázal aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 1.3.2012 sp.zn. I.ÚS 327/2010, publikovaný v ZSP pod č. 13/2012: „Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutia a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“ Podľa uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 2.4.2009 sp.zn. IV.ÚS 110/2009 (publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 93/2009): „Za svojvôľu, ktorá má za následok porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky všeobecným súdom, treba považovať aj nerešpektovanie kogentnej normy a prílišný formalizmus pri výklade a aplikácii právnych noriem, ako aj prípady, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie nezdôvodnil buď vôbec, alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ak ho založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú zjavne žiadnu relevanciu.“ Absencia riadneho a presvedčivého odôvodnenia napadnutého rozsudku v načrtnutých súvislostiach má za následok jeho nepreskúmateľnosť. Uvedené závery vyplývajú aj zo zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný a vecne správny, keďže tento rozhodol presne podľa patričného ustanovenia zákona o PZP, podľa § 12 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. K ustanoveniu § 12 ods. 4 PZP žalovaný uviedol, že predmetná časť poistného plnenia, voči ktorej bola vznesená námietka premlčania, bola vyplatená

žalobcom poškodenému LIV-GEOSERVIS, s.r.o. 19.5.2016, ako sám žalobca potvrdzuje, a vec podal žalobca na súd až 19.11.2020, teda viac ako po troch rokoch od vyplatenia danej časti poistného plnenia. Bol toho názoru, že na náhradu z tejto časti poistného plnenia by mal žalobca právny nárok iba v prípade, ak by v spomínanom odstavci 4 bolo napísané: Právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia celého poistného plnenia, čo tam nie je napísané. Čiže žalobca má právny nárok na uplatňovanie si náhrady iba toho, čo vyplatil vo veci od 19.11.2017. S názorom právneho zástupcu žalobcu, že súd nesprávne poňal výklad § 12 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z., sa nestotožnil a neakceptuje ho, nakoľko má za to, že výklad daného ustanovenia je jednoznačný. Ďalej opätovne dodal, že tým, že predmetná omeškaná splátka poistného bola uhradená o pár dní neskoršie, nebola žalobcovi spôsobená žiadna škoda, alebo maximálne vo výške úroku zo splátky za čas omeškania, čiže maximálne 0,01 Eur, poistná zmluva bola stále platná, teda žalobcovi zostal nárok na platbu poistného za dané obdobie od splatnosti danej splátky do jej uhradenia v plnej výške, mal za to, že morálne by žalobca nemal mať súčasne nárok aj na platbu poistného, aj na náhradu poistného plnenia.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojej argumentácii, ktorú prezentoval v odvolaní zo dňa 29.11.2021. Mal za to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, a preto je potrebné ho zmeniť. Uviedol, že poisťovňa pri likvidácii poistnej udalosti vypláca viacerým poškodeným subjektom poistné plnenie postupne, v určitom časovom rozmedzí. V danom prípade došlo najskôr k vyplateniu poistného plnenia poškodenej obchodnej spoločnosti LIV-GEOSERVIS, s.r.o., a to dňa 19.5.2016 a ďalšia časť poistného plnenia bola vyplatená dňa 15.1.2018 p. K.. Poukázal pritom na § 12 ods. 4 zákona o PZP, podľa ktorého sa právo na náhradu poistného plnenia premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia. Predmetné ustanovenie však jednoznačne nestanovuje, že pre premlčanie je rozhodný práve ten deň, kedy došlo k výplате prvého poistného plnenia. O výplate poistného plnenia z poistnej udalosti možno hovoriť až v momente, keď sú uhradené všetky nároky, ktoré poškodeným vznikli v dôsledku vzniku poistnej udalosti. Až uhradením posledného nároku možno podľa žalobcu považovať poistné plnenie za vyplatené a šetrenie a likvidáciu poistnej udalosti za definitívne ukončené. Premlčanie v danom prípade podľa neho treba posudzovať odo dňa vyplatenia posledného poistného plnenia vykonaného v rámci likvidácie predmetnej poistnej udalosti. Vzhľadom na prezentované skutočnosti premlčania doba v zmysle § 12 ods. 4 zákona o PZP začala podľa žalobcu plynúť až vyplatením posledného poistného plnenia dňa 15.1.2018. K premlčaniu práva by preto došlo najskôr dňa 15.1.2021, a keďže žaloba bola na Okresný súd Banská Bystrica odoslaná dňa 19.11.2020, k uplatneniu práva preto došlo včas, t.j. v zákonnej trojročnej premlčacej dobe. Navyše prvoinštančný súd sa v napadnutom rozsudku dostatočným spôsobom nevysporiadal s jeho vyjadrením k námietke premlčania, neaplikoval na posúdenie premlčania § 12 ods. 4 zákona o PZP, pričom tento postup bližšie neodôvodnil. Svoje odôvodnenie obmedzil iba na jeden odsek, pričom takto radikálne zjednodušené odôvodnenie nemôže spĺňať elementárne zákonné požiadavky na riadne odôvodnené rozhodnutie. Absencia riadneho a presvedčivého odôvodnenia napadnutého rozsudku v načrtnutých súvislostiach má za následok jeho nepreskúmateľnosť. Uvedené závery vyplývajú aj zo zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani znovu zopakovať (§ 385ods. 1 CSP), prejednal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite vyhodnotil, vo veci vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie aj náležite a v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa aj odvolací súd stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP), pričom

odvoláciu námietku žalobcu spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku a jeho nepreskúmateľnosti nepovažoval za dôvodnú.

15. Žalobca si svojou žalobou voči žalovanému uplatnil postihové právo poistiteľa (nárok na náhradu poistného plnenia) podľa § 12 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že dňa 31.3.2016 došlo k dopravnej nehode poisteného motorového vozidla, ktorej vinníkom bol žalovaný. Pri poistnej udalosti bolo poškodené motorové vozidlo obchodnej spoločnosti LIV-GEOSERVIS, s.r.o. a motorové vozidlo X. K.. Žalobca na základe uzatvorenej poistnej zmluvy uhradil poškodeným škodu, spôsobenú identifikovanou dopravnou nehodou, a to dňa 19.5.2016 obchodnej spoločnosti LIV-GEOSERVIS, s.r.o. skutočnú škodu vo výške 1 250,70 Eur a dňa 15.1.2018 X. K. skutočnú škodu vo výške 344,54 Eur.

16. Podľa § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, spôsobil škodu motorovým vozidlom a v čase, keď nastala poistná udalosť, bol v omeškaní s platením poistného.

17. Predpokladom vzniku nároku poisťovateľa proti poistníkovi v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) PZP je, že poisťovateľ vyplatil poškodenému poistné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a že v čase, keď nastala poistná udalosť, bol poistník v omeškaní s platením poistného. V prípade nároku poisťovateľa proti poistenému nejde o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodenému proti tomu, kto škodu spôsobil, ani o zákonnú cesiu tohto nároku poškodeného, ale o osobitný postihový nárok poisťovateľa.

18. Podľa § 12 ods. 4 zákona o PZP právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia.

19. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Právo poisťovateľa voči poistenému má charakter osobitného, originárneho nároku, ktorý sa premlčuje podľa § 101 Obč. zák. vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

20. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď sa predovšetkým zaoberal námietkou premlčania časti nároku žalobcu voči uplatňovanej sume 772,12 Eur, vznesenou žalovaným, a túto aj správne posúdil. V predmetnej veci bolo nepochybné, že žalobca vyplatil poistné plnenie poškodenému spoločnosti LIV GEOSERVIS, s.r.o., dňa 19.5.2016 a žalobu podal na súd dňa 19.11.2020, po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť od nasledujúceho dňa, kedy bola vyplatená, teda od 20.5.2016, a nie ako tvrdí žalobca od skončenia šetrenia poistnej udalosti dňa 15.1.2018. Teda žalobcom uplatňovaný nárok v sume 772,12 Eur súd prvej inštancie správne ako premlčaný zamietol, ako aj úrok z omeškania z tejto sumy. Preto ani odvolacia námietka žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nebola dôvodná. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou argumentáciou žalobcu, že premlčania doba v zmysle § 12 ods. 4 zákona o PZP začala plynúť až vyplatením posledného poistného plnenia dňa 15.1.2018. Pokiaľ by tomu tak bolo, zákonodarca by bol musel v cit. ustanovení § 12 ods. 4 PZP výslovne uviesť, že právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia posledného poistného plnenia. Naopak, v zmysle tohto zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že právo poistiteľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia, teda aj vyplatenia jeho časti.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti trov konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, úspešnému v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).